DOMSTOLENS DOM
6. november 1985 *

I sag 131/84

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Armando Toledano Laredo som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Manfred Beschel, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den italienske Republik, ved Arnaldo Squillante som befuldmægtiget, bistået af Avvocato dello Stato Ivo Braguglia, og med valgt adresse i Luxembourg på Italiens ambassade,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det statueres, at Den italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171 ved at undlade at opfylde Domstolens dom af 8. juni 1982 i sag 91/81,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene K. Bahlmann og R. Joliet, dommerne G. Bosco, T. Koopmans, O. Due og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: P. VerLoren van Themaat
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 10. juli 1985,

afsagt følgende

* Processprog: Italiensk.

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 17. maj 1984, har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det statueres, at Den italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171 ved at undlade at opfylde Domstolens dom af 8. juni 1982 (Kommissionen mod Den italienske Republik, 91/81, Sml. s. 2133).

2 I denne dom statuerede Domstolen følgende:

» Den italienske Republik har undladt at opfylde de forpligtelser, som påhviler den i henhold til traktaten, ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 75/129/EØF af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 48, s. 29).«

3 Da Kommissionen var af den opfattelse, at Den italienske Republik i strid med traktatens artikel 171 ikke havde truffet de nødvendige foranstaltninger til at opfylde Domstolens dom, fremsatte den efter en brevveksling med den italienske regering den 28. februar 1984 en begrundet udtalelse i medfør af traktatens artikel 169, stk. 1. Da udtalelsen ikke blev efterkommet, anlagde Kommissionen nærværende sag.

4 Kommissionen har gjort gældende, at Den italienske Republik ved at undlade at træffe de nødvendige foranstaltninger til at opfylde den nævnte dom har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den. Det anføres, at artikel 171 ganske vist ikke fastsætter nogen bestemt frist for, hvornår den pågældende medlemsstat skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at opfylde en dom fra Domstolen, men at bestemmelsen må forstås således, at disse foranstaltninger skal træffes så hurtigt som muligt. I kendelsen af 28. marts 1980 (Kommissionen mod Den franske Republik,

de forenede sager 24 og 97/80 R, Sml. s. 1319) udtalte Domstolen, at der uden videre af den dom, hvorved et traktatbrud fastslås, udspringer en forpligtelse for den pågældende medlemsstat til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe traktatbruddet, uden at der kan påberåbes noget som helst forhold til støtte for at undlade dette.

5 Den italienske Republik har gjort gældende, at det af objektive grunde endnu ikke har været muligt fuldt ud at gennemføre direktiv 75/129. Det anføres, at lovgivningsarbejdet under de herskende sociale og økonomiske forhold i Italien i første række må tage sigte på at fastholde beskæftigelsesniveauet, og at det ikke ville være hensigtsmæssigt at udstede regler om kollektive afskedigelser i den nuværende krisesituation, som man må reagere imod af hensyn til beskæftigelsen.

6 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister i henhold til direktiver ikke overholdes. Ifølge direktiv 75/129 skulle de pågældende foranstaltninger være gennemført den 19. februar 1977. I sin dom af 8. juni 1982 fastslog Domstolen, at Den italienske Republik ved ikke fuldt ud at have gennemført direktivet inden for den fastsatte frist havde tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til traktaten.

7 EØF-traktatens artikel 171 fastsætter ikke nogen frist for, hvornår en dom skal være opfyldt. Det er imidlertid åbenbart, at der straks skal iværksættes foranstaltninger med henblik på at opfylde en dom, og at disse skal være gennemført så hurtigt som muligt. I det foreliggende tilfælde er fristen for at opfylde den pågældende dom klart overskredet.

8 Det må herefter fastslås, at Den italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171 ved at undlade at opfylde Domstolens dom af 8. juni 1982 (Kommissionen mod Den italienske Republik, 91/81, Sml. s. 2133).

Sagens omkostninger

9 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Den italienske Republik har tabt sagen og bør derfor dømmes til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Den italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171 ved at undlade at opfylde Domstolens dom af 8. juni 1982 i sag 91/81.**

2) **Den italienske Republik betaler sagens omkostninger.**

Mackenzie Stuart Bahlmann Joliet

Bosco Koopmans Due O'Higgins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. november 1985.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident